

"Dạy cho con tiếng nói thật thà. Dạy cho con chớ quên màu da. Ôi lũ con cùng cha: Quên hèn thù ..."



nh Nguôn On the net

Cách đây 40 năm, ngay từ thời kỳ trước tết Mậu thân 1968, các sinh viên học sinh học tập với nhau, thì luôn say sưa pha phởn khích hát bài "Gia Tài của Mẹ" của nhạc sĩ hát Trữnh. Trong đó có câu thật là tâm đắc: "Dạy cho con tiếng nói thật thà. Dạy cho con chớ quên màu da. Ôi lũ con cùng cha: Quên hèn thù ..." Thời nhơn sau 1975, khi người cộng sản chiếm miền Bắc và miền Nam rồi, thì họ không cho hát bài này nữa.

Cũng vào khoảng thời gian đó, tôi đọc được cuốn Hồi ký của văn hào André Malraux, nguyên là Bộ trưởng Văn hoá và là người rất thân cận với Tổng thống De Gaulle của nước Pháp. Cuốn Hồi ký có cái tựa để thật ngộ nghĩnh, đó là "Anti-Mémoires" mà có người dịch là "Phòng Hồi Ký". Nghe tôi nghĩ chớ Anti ở đây có nghĩa là "Trước", như trong chớ Anticipation, chớ "Antichambre" = Phòng đợi ở bên ngoài phòng khách chính. Như vậy, thì phải gọi là "Tiền Hồi ký" mới đúng với ý của tác giả. Vì ông chớ muốn xuất bản một phần của Hồi ký, khi tác giả còn sống. Và chớ khi tác giả qua đời, thì mới cho phát hành toàn bộ cuốn Hồi ký mà thôi.

Đấy là chuyện bên ngoài, viết ra cho vui với thôi. Còn chính yếu, thì tôi chú ý đến cái câu chuyện trao đổi, khi lần đầu tiên ông Malraux gặp tổng thống De Gaulle lúc nước Pháp vừa được giải phóng khỏi sự chiếm đóng của quân đội Đức quốc xã vào mùa Hè 1944, như cuốn để bộ của quân đội đang mình lên bờ biển Normandie miền Bắc nước Pháp. Ông Tổng thống từ ngoài nước trở về, thì muốn tìm hiểu về tình hình trong nước, nên mời hỏi Malraux là một trong những lãnh tụ quân kháng chiến trong nội địa nước Pháp, mà hồi đó thì được gọi là FFI (= Forces Françaises de l'Intérieur tức là Lực lượng vũ trang Pháp ở trong Nội địa). De Gaulle rất tâm đắc với cách đánh giá của Malraux về tình hình tại nước Pháp hồi đó, với chớ ông có một chớ thôi, đó là: "Số Nói Dối" (nguyên văn tiếng Pháp = Le Mensonge). Tác giả thuật lại: "Tôi chớ nói có một chớ Le Mensonge thôi, mà Ông Tổng thống đã gạt bỏ tâm đắc với sự đánh giá tình hình nội bộ nước Pháp của tôi. Và ngay từ đó, chúng tôi trở thành hai người bạn tri kỷ gần bó với nhau..." Và rồi như ta đã biết suốt cuộc đời còn lại, Malraux là người cộng tác thân tín nhất với Tổng thống De Gaulle. Được biết trong những năm 1960-61 trở đi, Bộ Trưởng Văn Hoá André Malraux đã thay mặt Tổng thống De Gaulle đi gặp gặp trao đổi với các lãnh tụ thời kỳ như Kennedy, Nehru, Mao Trạch Đông v.v...

Cũng giống như vậy, văn hào Nga được giới thiệu Nobel về văn chương năm 1958 là Boris Pasternak, tác giả cuốn tiểu thuyết lãng mạn danh “Doctor Zivago”. Trong cuốn sách này, tác giả có ghi như sau: “Muốn chi lòng người có lòng sống, thì cũng đủ thôi. Bên cạnh việc nói là yêu cái đời buồn ghét, và ghét cái đời buồn yêu”.

Còn mô tả về tình hình nước Nga dưới thời Staline thập niên 1930-40, thì Pasternak cũng viết có một câu như sau: “Tôi chỉ thấy là sự giả dối, giả hình mà thôi!” (tiếng Pháp = Tout n’est que Pharisaïsme).

Đó là những ngoài. Còn về Việt nam ta, thì ngay từ hồi 1946-47, tôi đã được nghe nhiều người thuật ra câu nói này: “Nói dối như Vịt”, tức là chữ VM = Vịt Minh thì được nhanh ra thành chữ Vịt. Xưa kia, dân gian thường nói: “Nói dối như Cuội”. Nhưng từ khi có lòng sống Việt Minh, thì bà con lại nói như thế đó.

Và cho đến ngày nay, sau trên 60 năm được lòng sống nước mình chính quyền, thì tính trung thực lại càng lan rộng, phải biết rằng trung thực không phải là một phát biểu về mặt đây cuộc Hoà Thượng Thích Quảng Đức với nhân viên ngoại giao nước ngoài: “Chính quyền lòng sống luôn luôn dối trá, lừa gạt dân chúng...”

Nhà văn Võ Thị Hào thuật cáo “Sự giả trá trở thành thói quen nhút, thành đức tính nhiên ... Nhưng sự giả trá này còn tiếp tục làm mất ruồng nhàn cách người Việt nam.” Và bà kêu gọi phải tìm cách giới thiệu sự gian dối, giả trá trong sinh hoạt thói quen ngày cuộc xã hội. Mà ngành giáo dục phải đi đầu trong việc “giới thiệu bằng giả dối” này.

Tiến sĩ Hà Sĩ Phu thì viết là: “Cái bệnh Lười kháng về Nhân cách”.

Giáo sư Hoàng Tụy thì than phiền sự biến chuyển, tha hoá, căn bệnh thành tích đã làm hỏng bao nhiêu thế hệ con người. Rồi đến Hội Đồng Giám Mục Công giáo trong Thủ ngữ công bố ngày 25/9/2008 cũng lên tiếng cảnh giác: “Ngày nay, một trong những điều gây nhức nhối là sự gian dối trong nhiều lãnh vực, kể cả trong môi trường của sự thật nhiều nhất là giáo dục học đường. Cho nên cần phải có những ai tha thiết với tiến bộ của đất nước và dân tộc, không thể không quan tâm đến tình trạng này...”

Như vậy là các giới trí thức, văn nghệ sĩ, cũng như giới lãnh đạo tôn giáo, thì đều đã được thanh nhàn trí nói lên sự quan ngại và cảnh giác về tình trạng luân lý suy đồi, xã hội đầy dẫy sự gian trá lừa dối. Đó là một thực tế rất đau lòng đến nỗi cho một dân tộc vốn có truyền thống trên 4000 năm văn hiến. Và hơn thế nữa, chuyên tham nhũng bê bối và hối lộ ở cấp cao tại Saigon và nên thu gom và vận chuyển để ăn cướp cướp công Air Việt nam đang được báo chí bên nước Nhứt phan phui ra liên tục từ mấy tháng nay, đến nỗi chính phủ Nhứt phải cúp viện trợ ODA. Công luận nước Nhứt gọi đó là thế “giời bắt đáng ghê tởm”. Sự việc này quả là một mặt nhích quắc thế hệ nhứt cho đất nước và con người Việt nam, trước con mắt của toàn thế giới trong giai đoạn toàn cầu hóa ngày nay.

Vấn đề đối với người dân chúng ta là phải làm sao với việc để cái tinh thần nghiã khí liêm khiết cha ông chúng ta vốn thường dạy bảo từ xưa nay. Trước khi đòi hỏi người lòng sống phải thay đổi, phải chuyển đổi cái này, cái nọ, thì chính chúng ta trong khu vực Xã hội Dân sự, chúng ta phải chuyển đổi làm lấy cho nhau và với nhau trước đã. Việc này hoàn toàn nằm trong

Dạy cho con tiếng nói thật thà

Tác Giả: Đoàn Thanh Liêm

Thứ Ba, 27 Tháng 9 Năm 2011 06:31

tay cu cậu ngẩng lên chúng ta.

Đó là lý do thúc đẩy ngẩng lên viết bài này lấy tiêu đề “Dạy cho con tiếng nói thật thà” như đã ghi ở trên. Mẹ ngẩng lên chúng ta, ai mà chẳng yêu mẹ n bà cu cậu mình. Vì thế, chúng ta nhất định phải làm theo lời dạy cu cậu mẹ là “Phải sống cho ra con ngẩng lên thật, chân thật, hậu làm đẹp lòng mẹ và bố toàn đức tính ngẩng lên cu cậu dòng họ nhà mình”.

Việc này phải bắt đầu từ trước hết từ trong nội bộ mẹ gia đình, rồi sau mới đến ngoài xã hội. Các đoàn thể, hiệp hội, các tổ chức tôn giáo là nòng cốt cu cậu khu vực Xã hội Dân số, thì phải phát động khuyến khích mẹ gia đình phải rèn luyện, đào tạo con cháu mình theo tinh thần đạo hậu nhữ nghĩa truyền thống cho thật đáng hoàng nghiêm túc. Ta không thể nói lý do ngoài xã hội luân thường đạo lý, để mà buông xuôi, bỏ mẹ chuyển giáo dục con cái trong nội bộ gia đình cu cậu chính mình ta được. Như dân gian thường nói : “Con hậu từ mẹ. Cháu hậu từ bà”. Hay là “Nhà dốt từ nóc” “Thường bắt chính hậu từ c lòn”... Tức là trách nhiệm cu cậu mẹ gia đình là chính yếu, các bố làm cha làm mẹ, thì tuy nhiên “Không thể sao lãng nhiệm vụ dạy dỗ, hậu ngẩng lên đàn con, bằng chính cái nhân cách trong sáng, cái tâm gương để hậu nhữ cu cậu mình.” Đúng như cha ông ta từ ngàn xưa vẫn thường dạy “Dĩ thân nhi giáo”.

Câu hát cu cậu nhữc sĩ Trần Công Sơn cũng làm chúng ta nhớ đến nhà thơ Phùng Quán từ trước đó 10 năm, vào thời kỳ báo “Nhân Văn - Giai Phẩm” ở ngoài Bắc năm 1956-57, đã công hiễn bài thơ đánh thép bắt hậu “Lời Mẹ Dạy”, xin được trích dẫn mẹ y đoan tiêu biễn như sau:

Con từ mẹ từ ngẩng lên chân thật
Thấy vui muôn cớ từ cớ cớ
Thấy buồn muôn khóc là khóc
Yêu ai cớ bố là yêu
Ghét ai cớ bố là ghét
Dù ai ngon ngọt nuôi chiểu
Cũng không nói yêu thành ghét
Dù ai cớ m dao dĩa giết
Cũng không nói ghét thành yêu.

...
Tôi muôn làm nhà văn chân thật
chân thật từ n đến
Được ngẩng lên công danh không làm ngẩng lên đức từ c từ c
Sét n trên đầu không xô tôi ngã.
Bút giết tôi ai cớ p giết đi
Tôi sẽ dùng dao viết văn lên đá.

Nhà thơ Phùng Quán, như ta đã biễn, cũng như nhữ nhân vật khác trong Nhóm Nhân Văn – Giai Phẩm đã phải từ mẹ cái giá rất đắt vì tinh thần kháng khái bắt khuết nhữ thế. Và mẹ đây, trên Đức san Xuân Kớ sớ cu cậu Báo Ngẩng lên Viết văn phát hành từ miễn Nam California, đẹp cu cậu năm 2008, ta còn được đẹp mẹ y trang Hậu ký thật là cớ đẹp ngẩng cu cậu cô giáo Vũ Bội Trâm là ngẩng lên bắt cu cậu nhà thơ. Trong bài nhan đề : “Tôi đã được Sống như tôi muôn”, chử Bội Trâm đã ghi lữ bao nữ truân chuyên vì làm văn mẹ từ ngẩng lên bắt chử để trừ đẹp, sẵn đuôi tàn từ. Và anh chử đã từ vữ ngẩng được, đó là nhữ sớ nâng đẹp bố bố cu cậu bao nhiêu bà con, bắt bè thân thiết,

Và với một người cha bất khuất làm liệ t nh th và với một người m hy sinh t n tu nh ch B i Trâm, tôi tin là hai cháu Phùng Đ Quyên và Phùng Quân cu hai anh ch s ti p n i đ c cái tinh th n đ o h nh, kh ng khái sáng ng i cu c hai dòng h n i ngo i cu các cháu.

Dân tộc chúng ta mà còn tồn tại được vững chắc qua bao nhiêu thử thách cuộc các chế độ phong kiến hủ lậu, chế độ thực dân đế quốc đã qua và cuộc chế độ độc tài toàn trị cộng sản núp trên nã a thời kỳ nay. Đó chính là vì còn có nhiều bà mẹ nhân ái, bất khuất, mà nhơn nhơn của nhơn bà mẹ cuộc nhà thơ Phùng Quán, bà mẹ cuộc cô giáo Bùi Trâm. Và cuộc nhơn ngườivà hột lòng hy sinh, nhơn nhơn chăm sóc cho con ng, cho con nhơn chế Bùi Trâm, chế Nhơn Khuê...

Chúng ta cần phải xác tín rằng: “Nhân nghĩa nhất đả nh phỉ i thung hung tàn. Và Tình thắm ng rĩ sị xoá thù hận. “ Nhất đả nh là dân tộc ta rĩa ra sị xoá bỏ hết sị ch đũa c cái ch thuy t ngo i lai “Bỏ lĩ c Cách mạng, Hận thù giai cấp. Chuyên chính vô sũ n...”, mà ngũ i cũ ng sũ n đã du nh p tũ n cũ c ngoài vào, khiũ n gây ra bao nhiêu tang thũ ng đũa v, tàn phá huĩ di t tũ mũ y chũ c năm nay, đũa vĩa cái nũ p sũ ng thuũ n hoà, nhân ái theo truyũ n thũ ng tũ t đũa p ngàn xũ a cũ cha ông chúng ta.

4 / 4